

РЕШЕНИЕ

№ 3268

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 06.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на
прокурора Бецова, като разгледа дело номер **2697** по описа за **2011** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е проведено по реда на чл. чл. 156 – 161 от Данъчно -
осигурителния процесуален кодекс, вр. чл. 226 АПК.

Образувано е във връзка с Решение № 4501/2011 г. на Върховния
административен съд, по адм. дело № 13691/2010 г., с което е отменено
постановеното по адм. дело № 1581/2010 г. по описа на Административен съд С.
– град, 16 състав Решение № 2705/30.07.2010 г. и делото е върнато за ново
разглеждане от друг състав.

Първоинстанционният административен съд е бил сезиран с жалба от Частно
средно общообразователно училище (Ч.) „Р.”, срещу Ревизионен акт №
*/03.08.2009 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП - С. и потвърден
от директора на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – С. с Решение
№ 114/25.01.2010 г.

В съдебното заседание в настоящото производство жалбоподателят се
представява от редовно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата, с
твърдението, че ревизионният акт е издаден в нарушение на материалния закон.
Заявява искане за присъждане на разноски.

Ответникът – Д. на Д. „ОУИ” – С. при ЦУ на НАП, Ч. упълномощен
юрисконсулт оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско
възнаграждение.

Представителят на Софийската градска прокуратура намира жалбата за основателна.

Като доказателства по делото са приети приложените в адм. дело № 1581/2010 г. писмени доказателства, в резултат от обсъждането на които Съдът приема за установено следното.

С Ревизионен акт № */03.08.2009 г. по отношение на Ч. „Р.“ са установени задължения в общ размер на 170 253, 38 лева, заедно с лихви за забава, за: корпоративен данък по ЗКПО (отм.) и ЗКПО; данък върху доходи от трудови и приравнени на тях правоотношения, по ЗОДФЛ (отм.) и ЗДДФЛ; вноски за Държавното обществено осигуряване (ДОО), за допълнително задължително пенсионно осигуряване (ДЗПО); за Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ („ГВРС“); здравно осигуряване.

През ревизираните периоди дейността на Ч. „Р.“ е била свързана с обучение на частни ученици. По време на ревизията органите по приходите са извършили проверка на счетоводните документи и са обосנוвали в РД изводи, че ревизираното лице не е спазвало изискванията на чл. 50 ЗОДФЛ (отм.), чл. 5, ал. 4, т. 1, чл. 7, чл. 157, ал. 5, чл. 158 КСО, чл. 20, ал. 4 ЗГВРСНР. Въз основа на установените факти са определени задължения, които са обобщени в отделни таблици, с оглед основанията и като цяло – в таблица към РА, заедно със съответните лихви, чиито размер към датата на издаване на акта е определен на общо 117 832, 11 лева. Заедно с главницата на задълженията за данъци, за осигурителни вноски и вноски за ЗЗО, на частното училище са определени задължения в размер на 288 085, 49 лева.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразно наличните доказателства излага следните правни изводи по същество.

Срещу редовно връчения РД е било подадено възражение. В това възражение, в жалбата до решаващия административен орган, както и в жалбата до Съда са изложени доводи, обосноваващи единствено твърдения за нарушения на процесуалните правила по време на ревизията. От своя страна, както решаващият административен орган, така и първоинстанционният съд са разгледали в актовете си само тези възражения, без да обсъдят по същество, дали задълженията са определени законосъобразно и правилно.

Съобразявайки се със задължителните указания на касационния съд, настоящият състав на Административен съд С. – град, на основание чл. 226, ал. 1 АПК, вр. § 2 ДР ДОПК следва да провери в настоящото производство, дали установените с ревизионния акт задължения са определени правилно, от гледна точка съответствие с относимите за отделните периоди материалноправни разпоредби на: Закона за корпоративното подоходно облагане (отм.) и ЗКПО; Закона за облагане доходите на физическите лица (отм.) и Закона за данъците върху доходите на физическите лица; Кодекса за социално осигуряване, Закона за гарантиране вземанията на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя (ЗГВРСНР). По възраженията за процесуални нарушения, по отношение валидността на издаденото от директора на Д. „Обжалване и

управление на изпълнението” – С. Решение № 114/25.01.2010 г., както и относно валидността на оспорения РА е налице произнасяне от Съда с постановеното след първоначалното разглеждане на делото решение. Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на решението, досежно противопоставените с жалбата възражения.

Задълженията на ревизирувания субект са определени в резултат на обективно констатирани в счетоводството данни, които на практика не са били оспорени. Не са ангажирани каквито и да било други доказателства, и както се каза по-горе, липсват възражения срещу самите констатации. Обосновано и в съответствие с доказателствата органите по приходите са определили задължения, както следва:

1. По ЗКПО ревизията е обхванала периода 01.01.2006 г. до 31.12.2007 г. За 2006 г. е приложим ЗКПО (отм.), в сила до 31.12.2006 г., а за 2007 г. - действащият понастоящем ЗКПО.

За 2006 г. с РА правилно е определено задължение за корпоративен данък – 972, 10 лева, като са анализирани декларираните приходи и разходи за периода, и е прието, че увеличението, съответно намаляването на финансовия резултат са извършени съгласно изискванията на специалния закон. След като е установено, че за периода не са правени авансови вноски, съобразно чл. 56, ал. 1, ал. 2 ЗКПО (отм.), правилно е определено и задължение за лихви върху размера на вноските. Идентични са констатациите и за финансовата 2007 г., като за периода законосъобразно е определено задължение за корпоративен данък, заедно с лихви върху невнесените авансово суми.

Разпоредбата на чл. 56, ал. 1 от отменения ЗКПО е вменявала на данъчно задължените лица да правят месечни авансови вноски за корпоративния данък на основата на една дванадесета част от годишната облагаема печалба, декларирана за предходната година, коригирана с коефициент, отразяващ промените в икономическите условия за текущата година, който се утвърждава със Закона за държавния бюджет на Република Б за съответната година. Такова задължение, но при по – различни условия съществува и в ЗКПО (чл. 83 и сл.). Жалбоподателят не твърди да е изпълнявал задължението си за авансово внасяне на корпоративен данък и не сочи доказателства, с които да опровергава констатациите на ревизиращите.

2. По отношение установените с РА задължения за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения, съобразно ревизираните периоди са приложими норми от ЗОДФЛ (отм.) и от ЗДДФЛ. В тази част ревизията е обхванала периода от: а) 2003 г. до 2006 г., вкл. – по чл. 36 и чл. 38 ЗОДФЛ (отм.) и б) за периода от 2007 г. до 30.09.2008 г. по чл. 42 ЗДДФЛ. Касае се за:

а) - неизпълнение на установеното в чл. 50, вр. чл. 38, ал. 2 ЗОДФЛ (отм.) задължение за внасяне на данъка за доходите от трудови правоотношение, едновременно с тегленето или с банковия превод на сумите за заплати и/или други възнаграждения от банковата сметка на работодателя/ възложителя, а за касови плащания - до десето число на следващия месец;

б) – неизпълнение на задължението по чл. 42, ал. 9, вр. ал. 1 ЗДДФЛ за внасяне

по реда на чл. чл. 65, 66 от същия закон на данък за доходи от трудови правоотношения, определян от работодателя месечно, на базата на месечна данъчна основа.

За всяка една от годините – 2003 г. до 30.09.2008 г. в РД са изготвени таблици, в които подробно са посочени датите, на които са били изплащани възнагражденията, съответно размерите на дължимия за всеки месец авансов данък, заедно с лихвите за забава. От страна на оспорващия отново не са ангажирани доказателства и същият не твърди да е изпълнявал задълженията си по ЗОДФЛ (отм.) и по ЗДДФЛ през ревизираните периоди.

3. Определени са и задължения за задължителни осигурителни вноски, вноски за здравно осигуряване, вноски за учителски пенсионен фонд, за универсален пенсионен фонд и вноски за Фонд „ГВРС”, след като са установени разлики между декларираната информация и наличната такава в персоналният регистър на осигурените лица, както и че не са правени съответните вноски. Задълженията отново са обобщени и посочени в РД като таблици. По съответните параграфи и кодове за плащане. В тази връзка също липсват възражения и не са посочени доказателства, с които да бъдат оборени констатациите на ревизиращите, които са изградени на основата на правилно тълкуване на относимите материалноправни норми.

След извършената при новото разглеждане на делото преценка, съобразно чл. 160, ал. 2 ДОПК Съдът намира, че оспореният Ревизионен акт № */03.08.2009 г. е издаден от компетентен, по смисъла на чл. 118 ал. 2 ДОПК, чл. 7, ал. 1, т. 4 Закона за НАП, надлежно упълномощен орган, в кръга на определените му правомощия, след законосъобразно проведено по установения процесуален ред ревизионно производство и в предписаната форма. Актът е обоснован и законосъобразен. Задълженията са определени в резултат на правилно прилагане на споменатите по – горе материалноправни разпоредби на съответните специални закони, след извършен обективен анализ на счетоводните данни. С оглед изложеното, ревизионният акт следва да бъде потвърден.

Така очертаният изход на съдебния спор определя заявената в настоящото съдебно производство от пълномощника на ответника претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение като основателна. В производството пред касационната инстанция, приключило с Решение № 4501/30.03.2011 г. по адм. дело № 13691/2010 г. в полза на касатора Ч. „Р.” Върховният административен съд не е присъдил възнаграждение, и предвид чл. 226, ал. 3 АПК такова следва да бъде присъдено от Административен съд С. – град, след като е било заявено искане. В касационното дело са приложени платежни нареждания за внесени по сметка на ВАС общо 25 лева за държавна такса. Представено е и пълномощно за упълномощаване на адвокат, който е представлявал касатора, но в него е отбелязано, че защитата е безплатна. С оглед на това, на Ч. „Р.” се дължат от страна на ответника направените разноски за образуване на делото пред ВАС, които, съгласно т. 26 от Т № 1 към Закона за държавните такси са в размер на 25 лв. От друга страна, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Д.

„ОУИ” – С. юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция, в размер на 150 лв., предвид текста на чл. 161, ал. 1, изр. трето, относно изрази „до размера на минималното...”, отчитайки липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1 ДОПК, вр. чл. 226 АПК Административен съд С. - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на Частно средно общообразователно училище „Р.”, срещу Ревизионен акт № */03.08.2009 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА Частно средно общообразователно училище „Р.”, ЕИК: *, представлявано от Р Г К, да заплати на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” - С. при ЦУ на НАП сумата от 150 лв. (стои и петдесет лева) юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК.

ОСЪЖДА Д. „Обжалване и управление на изпълнението” - С. при ЦУ на НАП да заплати на Ч. „Р.”, ЕИК: *, представлявано от Р Г К 25 лв. (двадесет и пет лева) разноски по адм. дело № 13691/2010 г. по описа на ВАС.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: